

កម្រិត
២៤

ក្មេងស្រីដែលមិនអាចឈប់សើច

Meera Ganapathi

ROSH

Let's Read

 The Asia Foundation

សំណើចដ៏ក្អាកក្អាយមួយបានលាន់ឡើងនៅក្នុងថ្នាក់រៀន
ទី៤ខ។ លោកគ្រូ កាន់ដាប៉ាន់ ជាគ្រូបង្រៀនគណិតវិទ្យា
បានដឹងយ៉ាងច្បាស់ពីប្រភពនៃការផ្ទុះឡើងនៃសំណើចនេះ។
«ហាហាហាហាហាហាហាហាហា!!!»

ភ្លាមនោះ គាត់និយាយឡើងថា៖ «ដារី! សូមបួនចេញពី
ថ្នាក់រៀននេះទៅ» ។ ថ្នាក់រៀនស្រាប់តែប្រែជាស្ងៀមស្ងាត់
ហើយគ្រប់គ្នាសម្លឹងមើលទៅ ដារី ដែលអង្គុយនៅតុទី៥។

«ប៉ុន្តែ...លោកគ្រូ! ខ្ញុំសូមទោស! ខ្ញុំបានព្យាយាមទប់វាហើយ
តែទប់មិនបាន!» ពេលឮ ដាវីនីយាយ គ្រប់គ្នានៅក្នុងថ្នាក់ទី ៤
"ខ" ក៏នាំគ្នាផ្ទុះសំណើចឡើង។

ដារី ឮកែសីចណាស់។ នាងសើចស្ទើរតែគ្រប់រឿង។

ឧទាហរណ៍ កាលពីអាទិត្យមុន មិត្តរួមថ្នាក់ម្នាក់បានប្រាប់
រឿងកំប្លែងមួយដល់ ងារី ៖ «ហេតុអ្វីបានជា លោកគ្រូគណិត
តែងតែមានមុខក្រៀមក្រំ?» ចម្លើយគឺ «ព្រោះតែគាត់ត្រូវ
ដោះស្រាយលំហាត់ជាច្រើន»។ ងារី ធ្វើភ្នែកព្រឹមៗ ហើយសើច
យឹកៗ។ ហេតុនេះហើយទើបបានជាគ្រប់គ្នាសើច នៅពេល
ឃើញលោកគ្រូ កាន់ដាប៉ាន់។

រឿងកំប្លែងនីមួយៗ តែងតែធ្វើឱ្យ ដាវី ផ្ទុះសំណើចផ្សេងៗគ្នា។
ពេលខ្លះ នាងសើចតិចៗបែបសុភាព៖ «ហេហេហេ។» ពេលខ្លះ
នាងសើចយឺតៗ៖ «ហាហាហាហា។» ពេលខ្លះ នាងសើចខ្លាំង
ៗ៖ «អាហាសហាសហាសហា។»

ពេលខ្លះនាងសើចខ្លាំងៗ លាន់ដូចសំឡេងយក្សា៖ «ហុហុសហុ
សហុសហុស។» ជួនកាល នៅពេលដែលនាងប្រឹងទប់សំណើច
របស់នាងខ្លាំងពេកទៅ វាក៏លាន់ឡើងដូចសំឡេងគ្រាប់បែបផ្ទុះ៖
«អឹមមមមមមមមអាអាអាអាអាអាអាហាសហាសហាសហា
សហាសហាសហាស !!!»

ជាអី ពិបាកចិត្តណាស់។ តើនាងជាមនុស្សចម្លែកមែនទេ?
ហេតុអ្វីបានជានាងទប់សំណើចមិនបានអីចឹង? នាងត្រូវតែធ្វើ
អ្វីម្យ៉ាង។

នាងបានព្យាយាមដាក់កន្សែងដៃក្នុងមាត់របស់នាង តែនៅតែ
មិនអាចឈប់សើចបាន។ ពេលនាងសើច កន្សែងដៃក៏ធ្លាក់
ចេញពីមាត់នាង។

ដារី បានធ្វើបញ្ជីមួយពីរឿងដែលនាងគិតថាគួរឱ្យអស់សំណើច៖
៥. ការចាក់ក្រឡេក ៤. ពាក្យ«នំគ្រក់» ៣. មនុស្សអីលដួល
លើសម្បកចេក ២. រឿងកំប្លែងពីបង្គន់ ១. សំឡេងផោម

ជាវី បានសម្រេចចិត្តថា៖ «ខ្ញុំនឹងមិនសើចពីរឿងទាំងនេះទៀត
ទេ» ។

ស្មែកឡើង ពេលនៅបណ្ណាល័យ សិស្សច្បង ម៉ានី បានបញ្ចេញ
សំឡេងមួយនៅខាងក្រោយទូដាក់សៀវភៅ ក្រោយខ្នង ជា
រឺ ឮតែ ឮត ឮត ឮតតតតតត ។ ដារី ស្គាល់សំឡេងផោមនេះ
ច្បាស់ណាស់ នាងផ្ទះសំណើចឡើង ភ្លេចអស់ពីបញ្ជីរបស់នាង!
នាងគិតថា បែបនេះមិនកើតទេ។ នាងត្រូវតែចាប់ផ្តើមផែនការ
ទីពីរ។

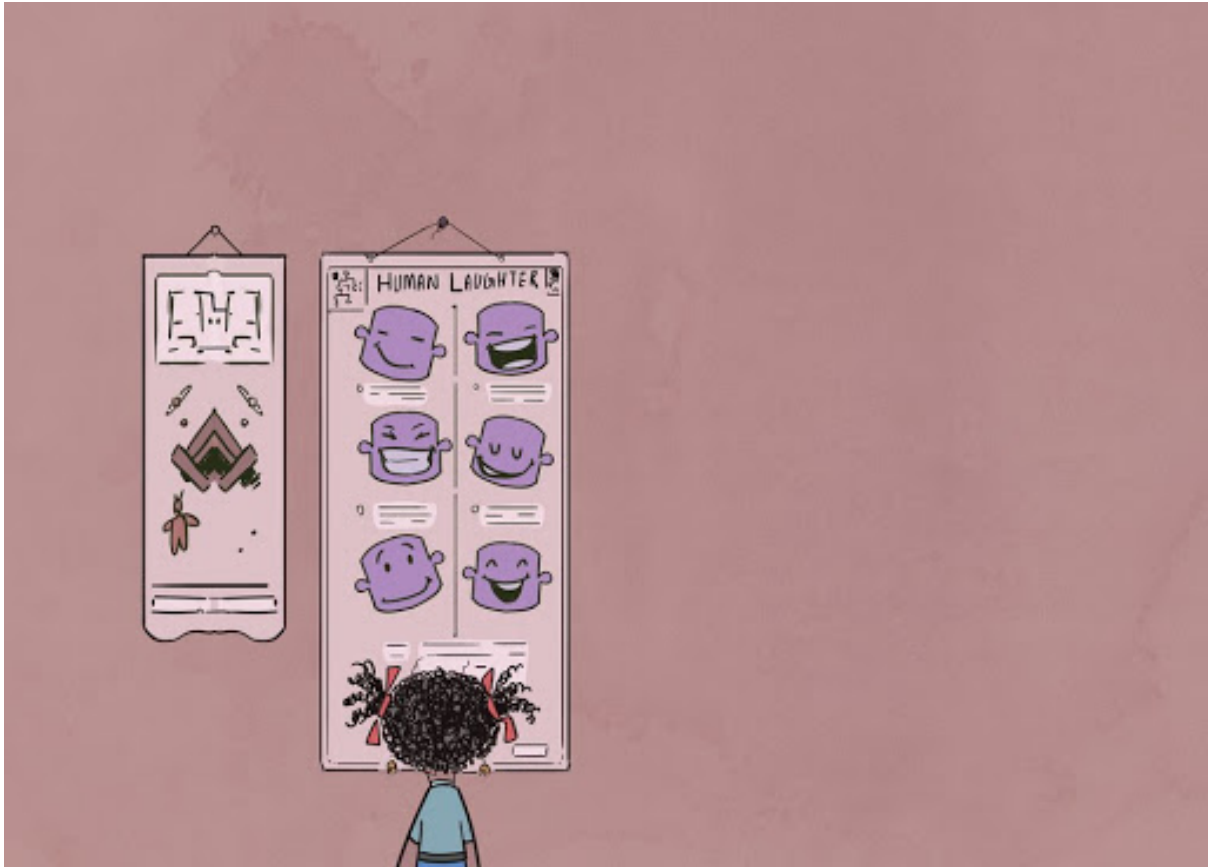

ផែនការទីពីរបស់នាង គឺទៅជួប បងប្រុសរបស់នាងឈ្មោះ
ពិសិដ្ឋ ដែលជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ។ នាងគិតថា គាត់ប្រហែលជា
អាចបង្កើតម៉ាស៊ីន ដែលអាចជួយឱ្យនាងឈប់សើចបាន?
នៅពេល ដាវី ប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលរំខានចិត្តនាង ពិសិដ្ឋ ដែល
ធម្មតាតែងតែមានទឹកមុខម៉ឺងម៉ាត់ បានផ្ទុះសំណើចឡើង។

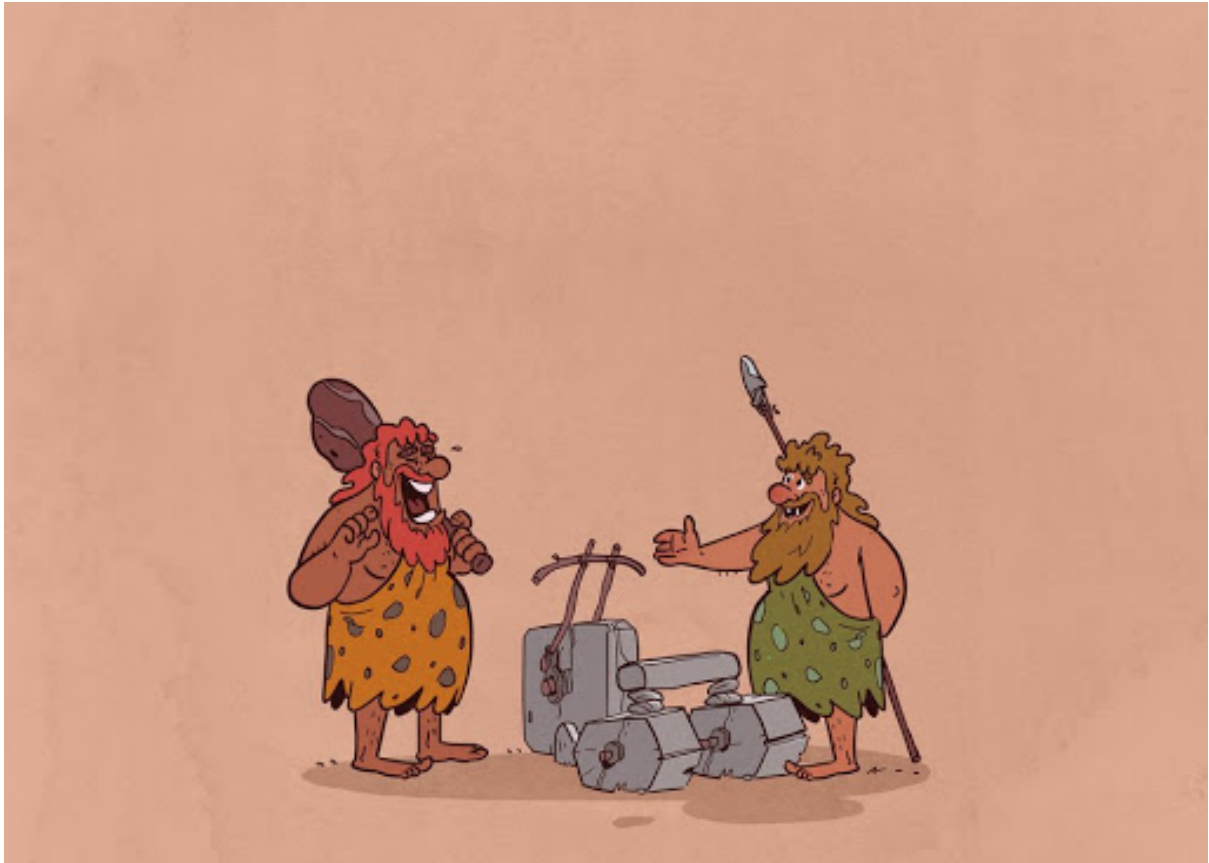

ដារី ឆ្ងល់ថាតើនេះជាបញ្ហាតក្នុងគ្រួសារមែនទេ។ តើក្រុមគ្រួសារ
របស់នាងមានជំងឺសើចដូចគ្នាទាំងអស់ឬ?

ពិសិដ្ឋ ពន្យល់ថា៖ «ទេ!វាជារឿងធម្មតាដែលមនុស្សយើងសើច
ពេលឮឬឃើញអ្វីមួយដែលគួរឱ្យអស់សំណើច។ គ្រាន់តែមាន
អ្នកខ្លះសើចច្រើនជាងអ្នកដទៃទៀតតែប៉ុណ្ណោះ ហើយវាជារឿង
ធម្មតាតើ។»

«ពិតមែន?» ស៊ុនដារី សួរបញ្ជាក់ ព្រោះនាងតែងតែត្រូវបាន គេប្រាប់ថា នាងសើចច្រើនពេកហើយ។ ពិសិដ្ឋ ប្រាប់ប្អូនស្រី ថា៖ «ការសើច គឺល្អចំពោះសុខភាព ព្រោះវាបានបញ្ចេញនូវ សារធាតុគីមីម្យ៉ាងដែលធ្វើឱ្យយើងរីករាយ។»

ពិសិដ្ឋ សួរទៅកាន់នាងថា៖ « តើឯងដឹងទេ សូម្បីតែមនុស្ស
ជំនាន់មុនក៏សើចដែរ?» ដារី ស្រមៃឃើញបុរសម្នាក់ដែលមាន
ពុកចង្កាវែងៗ ហើយកាន់ដំបងធំៗ កំពុងសើចដូចនាង នៅក្នុង
ថ្នាក់គំនូរ។ «ហ្នឹងហើយ» ដារីនិយាយ។ «មនុស្សជំនាន់មុន
ចេះសើចមុនពេលពួកគេមានភាសាទៅទៀត។ នេះវាជាវិធីដែល
ពួកគេបង្ហាញប្រាប់គ្នាថាគ្រប់យ៉ាងគ្មានបញ្ហា។»

«សព្វថ្ងៃ យើងសើចដើម្បីបង្ហាញទៅអ្នកដទៃថាយើងចូលចិត្ត
ពួកគេ ឬ បង្ហាញពីសុភមង្គលរបស់យើង។ ហើយសត្វក៏អាច
សើចបានដែរណា ដូចជា សត្វស្វាឌី ស្វាធំ កណ្តុរ ត្រីដូហ្វីន និង
សូម្បីតែឆ្កែ!»

គ្រាន់តែព្យាយាមឆ្កែ ដាវី ក៏នឹកដល់ឆ្កែចិញ្ចឹមរបស់នាងឈ្មោះ មូមូ
ហើយនាងក៏ផ្ទុះសំណើច។

នៅពេលដែលសំណើចបានស្ងប់ទៅវិញ ពិសិដ្ឋ សួរថា៖ «តើឯង
ដឹងទេថា ឯងទើបតែបានហាត់ប្រាណទេ ដាវី?»

«ហាត់យ៉ាងម៉េចទៅ? បើយើងកំពុងតែជជែកគ្នាហ្នឹង។» «គឺ
នៅពេលដែលឯងសើចហ្នឹងហើយ សូម្បីតែបន្តិចក៏ដោយ
សាច់ដុំមុខរបស់ឯងនឹងធ្វើចលនា។ ដូច្នេះ គ្រប់ពេលដែលឯង
ញញឹម ឬសើច មុខរបស់ឯងនឹងបានហាត់ប្រាណ» «អូ! អីចឹង
តើថ្កាស់របស់ខ្ញុំនឹងឡើងប៉ោងដូចឡើងសាច់ដុំដើមដៃដែរទេ?»

ពិសិដ្ឋ ញញឹម៖ «ទេ! វាមិនមែនជាសាច់ដុំដើមដៃទេ។
ប៉ុន្តែ ពេលណាដែលឯងសើច សាច់ដុំថ្កាស់ធំតូចរបស់ឯង
ធ្វើសកម្មភាពឡើងលើ បង្កើតឱ្យមានទឹកមុខញញឹម។» «ចុះ
សំឡេងវិញនោះ? វាក៏ធ្វើឱ្យអ្នកផ្សេងទៀតសើចដែរ។» ជា
រឺ និយាយ។ «ពេលដែលឯងដកដង្ហើម ខ្យល់ចេញពីបំពង់
បញ្ចេញសំឡេងរបស់ឯងទៅកាន់ស្អិត។ ប៉ុន្តែពេលឯងសើច
ខ្យល់នឹងថយក្រោយ នាំឱ្យចេញសំឡេងជាចង្វាក់ « ហា ហា
ហា» ដែលឯងហាក់ដូចជាមិនអាចឈប់សើចបាន។» ពិសិដ្ឋ
ពន្យល់។

« អីចឹង ងាយយល់ហើយមែនទេថាការសើចគឺជារឿង
ធម្មជាតិសុទ្ធសាធ? ដូច្នេះ ដរាបណាឯងមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់
អារម្មណ៍អ្នកដទៃ ការសើចរបស់ឯងមិនខុសទាស់អីនោះទេ។»
ស្តាប់សម្តីរបស់ ពិសិដ្ឋ ហើយ ងារី ក៏មានអារម្មណ៍ល្អជាងមុន។

«ជិតដល់ម៉ោងផឹកតែហើយ។ យើងគួរតែញ៉ាំនំគ្រក់ដែរ ល្អ
ទេ?» ពិសិដ្ឋ និយាយទាំងដឹងច្បាស់ថានឹងមានរឿងអ្វីកើតឡើង
នៅពេលបន្ទាប់។ ដារី មិនអាចឈប់សើចបានទេ។ នាងមិនអាច
ឈប់សើចបាន បើទោះជានាងញ៉ាំនំគ្រក់ចូលទៅក្នុងពោះរបស់
នាងអស់ទៅហើយក៏ដោយ។

តើអ្នកអាចសើចចេញជាសំឡេងទាំងនេះបានទេ? សើចខ្លាំង
ៗដូចសំឡេងយក្សា - ហុហុ ហុស ហុស ហុស សើចដូចផ្ទុះ
គ្រាប់បែក -អីមមមមមអាអាហាហាហាហាហាហា សើចដូច
សំឡេងមេធាប់ - ហីហីហីហីហី សើចយឺកៗ- ហិហិហិហិហិ
សើចរលាក់ពោះ - ហួហួហួហួហួ សើចស្លុត - ហីហីហី

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read! is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in Asia. booksforasia.org

To read more books like this and get further information about this book, visit letsreadasia.org

Original Story

The Girl Who Could Not Stop Laughing, author: Meera Ganapathi .
illustrator: ROSH. Released under CC BY 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2020. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0.

For full terms of use and attribution,
<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Contributing translators: Somey Chheang and Sivngim Nguon

ត្រូវស្រីខលមិនអាចឈប់សឹក

តើប្អូនចាំបានប៉ុណ្ណាដែរ?

១. តើហេតុអ្វីលោកគ្រូដេញដោលចេញពីថ្នាក់ពេលកំពុងរៀន?

ក. ពីព្រោះដាវីនាំមិត្តរួមថ្នាក់ជជែកគ្នា។

ខ. ពីព្រោះដាវីនមិនបានធ្វើកិច្ចការផ្ទះ។

គ. ពីព្រោះដាវីផ្ទុះសំណើចក្នុងថ្នាក់។

២. ដាវី ឮកែសើចស្ទើរតែគ្រប់រៀងៗ រៀងនីមួយៗតែងតែធ្វើឱ្យ
នាងផ្ទុះសំណើចដូចៗគ្នា។

ក. ត្រូវ

ខ. ខុស

៣. ដើម្បីទប់សំណើច ដាវីព្យាយាម _____ តែនៅតែមិនអាច
ឈប់សើចបាន។

ក. យកដៃបិទមាត់

ខ. បិទបង់ស្អិតនៅលើមាត់

គ. ដាក់កន្សែងដៃក្នុងមាត់

៤. តើរឿងណាមួយ ដែលដាវីមិនបានដាក់ក្នុងបញ្ជីអំពីរឿងដែលនាងគិតថាគួរ
ឱ្យអស់សំណើច?

ក. សំឡេងដោម

ខ. ពាក្យ «នំអាភោរ»

គ. ការចាក់ក្រឡេក

ឃ. មនុស្សអីលដូលលើសម្បកចេក

ត្រូវស្រាវជ្រាវអំពីអាយុរបស់សត្វ

៥. តើហេតុអ្វីបានជាសម្រាប់ផែនការទី២ ដាវីទៅជួបបងប្រុសរបស់នាង?

- ក. ព្រោះដាវីចង់ឱ្យគាត់បង្កើតម៉ាស៊ីន ដែលជួយឱ្យនាងឈប់សើច។
- ខ. ព្រោះគាត់ជាអ្នកប្រវត្តិវិទូ ហើយដឹងច្រើនពីមនុស្សជំនាន់មុន។
- គ. ព្រោះគាត់ជាគ្រូពេទ្យ ដែលអាចពន្យល់ដាវីពីជំងឺសើចបាន។

៦. បងប្រុសរបស់ដាវី ពិសិដ្ឋបានពន្យល់ថាការសើចជារឿងធម្មតា ដែលមនុស្សគ្រប់ជំនាន់ និងពពួកសត្វក៏ចេះសើចដូចគ្នា។

ក. ត្រូវ

ខ. ខុស

៧. នៅពេលដែលយើងញញឹម ឬសើច គឺប្រៀបដូចនឹងយើងបានហាត់ប្រាណដែរ!

ក. ត្រូវ

ខ. ខុស

៨. ការសើចរបស់ដាវីមិនខុសទាស់អីនោះទេ ដរាបណាដាវី _____

ក. គិតថារឿងនោះកំប្លែង

ខ. មិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់អារម្មណ៍អ្នកដទៃ

គ. ធ្វើឱ្យខ្លួនឯងសប្បាយចិត្ត

៩. តើដាវីមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាបន្ទាប់ពីស្តាប់សម្តីរបស់ពិសិដ្ឋហើយ?

ក. នាងមានអារម្មណ៍ថា នាងជាក្មេងចម្លែក។

ខ. នាងព្យាយាមឈប់សើចច្រើន។

គ. នាងមានអារម្មណ៍ល្អជាងមុនអំពីការសើចរបស់នាង។

ក្នុងស្រីខណ្ឌមិនអាចឈប់ស៊ីច

ចម្លើយ

១. គ

២. ខ

៣. គ

៤. ខ

៥. ក

៦. ក

៧. ក

៨. ខ

៩. គ

